

”Jihâd” under angreb

Jihâd er forstået af nogle muslimer og vestlige skribenter som “hellig krig“. Termen “hellig krig“ giver jihâd bibetydningen af desperate handlinger af irrationelle og fanatiske fundamentalister, der ønsker at undertrykke enhver. Men tro det eller ej, jihâd har intet med dette at gøre.

Jihâd: Ikke bare defensiv

Idéen at jihâd er ren og skær selvforsvar er ubarmhjertigt blevet frembragt af Orientalisterne (Watt, Muir og andre) som studerede Islam for at skabe mistro til den og for at fordreje dens mening. Dette arbejde for at fordærve islamiske nøgle-begreber, så de bliver ineffektive og overflødige, er desværre blevet accepteret af mange muslimske intellektuelle over de sidste to århundreder. De reciterer to vers i Qur‘ânen som kunne indikere at jihâd er defensivt:

وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يُقْتُلُونَكُمْ وَلَا تَعْتَدُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُعْتَدِينَ ﴿١٩٠﴾

“Kæmp for Allahs sag mod dem, som bekæmper jer, men før ikke overgreb, thi Allah elsker ikke dem, der fører overgreb.“ (OQM. al-Baqarah 2:190)

﴿ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

“Og hvis de viser tilbøjelighed til fred, så vær du også tilbøjelig dertil, og sæt din lid til Allah, thi Han er den Althørende, den Alvidende“. (OQM. al-Anfâl 8:61)

Men det ser ud som om de med fuldt overlæg overser de 121 andre vers i Qur‘ânen som siger at jihâd antager andre former, ikke kun den defensive.

Apologien

Orientalister (og apologetiske “lærde“) latterliggjorde og kaldte Islam barbarisk og påstod at den spredes med sværdet. Desværre faldt de muslimske intellektuelle i fælden ved at forklare jihâd på en måde som de mente ville tilfredsstille dem som kritiserede Islam.

De var oprigtige i deres forsvar, men manglede den sande forståelse af Islams og Jihâds natur. Det er sandt at ordet ‘jihâd‘ har mange sproglige betydninger som kommer fra roden j-h-d, som betyder

at anstrenge eller at stræbe. Fra hvilken vi får mange ord, såsom ijtihâd (udledning af love fra de islamiske tekster). De reducerede jihâd-begrebet til en stræben primært imod ens egne indre lyster og gjorde praktisk talt kamp overflødig.

Virkeligheden

Den sande forståelse af jihâd som Profeten (saaws) kom med i Qur'ân og Sunnah, og som Sahâbah (raa) havde, er modsat det mange vil have os til at tro. Den islamiske mening (dvs. Sharî'ah-meningen) for hvilken der kun er én forståelse er den militære kamp mod kuffâr for Allahs sag (fi-sabili-llah). Dette er ikke for at sige at den er tilfældig i sin måde, form og formål som vi vil opklare senere.

Det er denne Sharî'ah-mening som er kritisk essentiel for muslimernes ansvarlighed på Yawm ul-Qiyâmah (Dommedagen). Kuffâr forstod klart og tydeligt den sande Jihâds virkning og anerkendte den muslimske hær som uovervindelig, så længe muslimerne havde en klar forståelse af idéen om jihâd. Så i stedet prøvede de at fordreje og ændre realiteten af jihâd i muslimernes sind.

I de ni år der efterfulgte Hijrah (hvor der blev givet tilladelse til at kæmpe) ledte Profeten (saaws) personligt 28 militære slag (ghazwah), og i samme periode indlod saahâbah (raa) sig på 51 andre slag. Hvis man kaster et blik på detaljerne i disse ekspeditioner og kampe finder man klare beviser på at Profeten (saaws) og saahâbah (raa) både påtog sig defensive og offensive aktioner. Faktisk var der 13 ekspeditioner og 11 store kampe, hvor han (saaws) selv tog initiativet og igangsatte offensive aktioner. Ligeledes var 39 ud af de 51 slag offensive. Hvordan kan man herefter sige at jihâd udelukkende er defensiv ?

Den Islamiske Da'wah

Før et land bliver åbnet op for Islam skal dets ledere (og indbyggere) inviteres til at værdsætte barmhjertigheden i Allahs (swt) love. Uden dette Kald, er kamp forbudt og bliver således ikke betragtet som jihâd. Kaldet kan tage forskellige former; f.eks. sendte Profeten (saaws) breve til lederne af de andre stater, ligesom dette uddrag af et brev sendt til romernes Heraclius: “... *Jeg inviterer dig til Islam; acceptér Islam, og du vil være i sikkerhed. Allah vil skænke dig dobbelt belønning. Hvis du vender bort vil du stå til ansvar for hele befolkningens synder...*“. Før Qâdisiyyah-slaget, sendte Sa'd bin Abi Waqqâs en delegation til Yazdagird, Kejser af Sasania, anført af An-Nu'mân bin Muqarrin med formålet at invitere kejseren til Islam. Yazdagird hilste delegationen velkommen på følgende måde: “Hvorfor er I kommet til vores landområde og hvorfor invaderer I os ? Måske har I bestemt jer .. og søger at vove jer imod os, fordi vi har haft besat jer tidligere. Men vi ønsker ikke at tildele jer straf.” An-Nu'mân svarede: “.. Hvis du svarer positivt og tilslutter dig Islam, så vil det være vores pligt at introducere dig for Allahs Bog her i jeres midte og hjælpe dig med at leve i henhold til den og styre i henhold til dens love. Vi ville så forlade dig og lade dig føre dine egne anliggender. Men hvis du afviser at indtræde i Allahs Dîn, så vil vi tage Jizyah (skat der er pålagt ikke-muslimer som nyder den islamiske stats beskyttelse). Hvis du afviser at betale Jizyah, vil vi erklære krig imod dig.” Dette er jihâds proces, hvorved den redder folk fra menneskeskabte loves undertrykkelse.

Erobringen af lande

Åbningen af lande med jihåd som middel er at nedlægge de materielle hindringer som hindrer folk i at erfare Islam. Formålet er ikke at udnytte de invaderede lande på en imperialistisk og kolonialistisk måde, men formålet er at befri mennesket fra at være slave af mennesket til at være Allahs (swt) tjener. Beviset på at Islam aldrig udnyttede eller dominerede andre på Vestens måde er Islams succes i sammensmeltningen af de forskellige nationer til én ummah (nation). Muslimernes attitude har altid vist dette.

Se på Al-Hîrah-erobringen af Khâlid bin al-Walîd. Han berettede til Abû Bakr, Kaliffen: "Jeg talte den mandlige befolkning. De var syv tusind. Ved yderligere undersøgelse fandt jeg ud af at et tusind af dem var permanent syge eller invalide. Så jeg udelukkede dem fra pålæggelsen af Jizyah .. Jeg har aftalt med dem at enhver gammel mand som ikke mere kan tjene sit levebrød på grund af uarbejdsdygtighed, eller som af andre grunde bliver ramt af en ulykke, eller en som var rig, men senere er blevet fattig, denne vil jeg fritage for Jizyah, og han og hans familie vil få økonomisk støtte fra muslimernes statskasse (Bait-ul-Mâl), så længe han lever i muslimernes territorier."

Religion er årsagen til alle krige!!?

Ingen kan påstå at årsagen til de to verdens krige var religion. Under 1. og 2. Verdenskrig blev der dræbt og lemlæstet mere end 50 millioner mennesker.

Yderligere har USA alene siden 2. Verdenskrig invaderet mindst 44 lande. George Bush har ikke den ene hånd over den røde knap, mens den anden knuger om Biblen. Historien har bevist at den uretfærdige erobring af lande fremmedgør den erobrede fra erobreren. I hele verdens historie har ingen nation formået at pålægge dens vilje over et folk til den grad at folket med deres egen frie vilje forlod deres egne kulturer, religioner, nationaliteter, verdens- og livsanskuelser og sprog og frivilligt adopterede erobrerenes kultur, verdens - og livsanskuelse, system og sprog.

Grækerne, Romerne, Nazisterne, Franskmand, Briterne osv. har alle prøvet og fejlet og ingen kan matche Islam på dette område. Vi finder at der ikke var nogen forskel mellem erobrerne og de erobrede hvad angår statsborgerskab i den islamiske stat. Soldaterne bosatte sig, giftede sig -og handlede med de besejrede befolkninger. Kolonimagter, såsom Storbritannien, Frankrig, USA og Rusland har altid søgt at undertrykke og plyndre de lande de indtræder i, uanset om det er militært, økonomisk eller politisk for derved at tømme nationen for dens ressourcer, ære og værdighed. I dag forbruger USA med sin lille del af verdens befolkning 35% af verdens ressourcer. Alligevel påstår de at Afrikanerne har "alt for mange børn".

Den moderne metode hvorpå dette forekommer er gennem institutionen kaldet de Forenede Nationer. Hykleriet i deres holdning er at mens de kritiserer Islam for jihåd, har de legitimeret for dem selv og endda glorificeret krig gennem det tågede begreb kaldet Den Internationale Lov. Bare se på slagteriet af Iraks folk og deres stiltiende godkendelse af det serbiske folkedrab på bosniske muslimer. Mens disse krige var mellem folk af forskellige religioner, var hovedårsagerne enten økonomiske eller stridigheder over territorier (strategiske) og nationalstatens ide er at bebrejde (også eksemplificeret i de to Verdens Krige) for dette.

Vesten har søgt at farve Islam med den samme ide. Men hvorom alt er så ligger dette langt fra sandheden. Islam spredte sig over hele verden og erobrede Persien, Irak, Shâm (Syrien, Libanon, Palæstina og Jordan), Nordafrika og mange andre lande, og disse nationer bevidnede fordelene og den retfærdige natur af at bo under islamisk styre. Selv jødiske historikere mener at deres gyldne 'æra' var under islamisk styre, idet det lod dem trives og udøve deres religion (Zionist Film Foundation, 1935, "Land of Promise"). Dette kan også ses i hvad der skete fornyelig. Nogle rabbinere i Israel bad Knesset, hvori de opfordrede det til at vende tilbage til det islamiske styre, for kun Islam ville behandle enhver retfærdigt og løse "Palæstina-konflikten".

Ingen tvang

Mens andre nationer skal være underkastet Islams styre, må det ikke påtvinges den individuelle der bor i et land åbnet af Islam, at vedkommende bliver muslim. Profeten (saaws) har sagt: **"Jeg er blevet beordret til at bekæmpe folk indtil de erklærer 'Der er ingen Gud end Allah' "**. Det arabiske for folk "Nas" er flertal og refererer ikke til individer. Denne hadith vedrører en nation, ikke individet. Allah(swt) siger i Qur'ânen:

لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكُفِّرْ بَالْظُنُوبِ
وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْقِصَامَ لَهَا

"Der må ikke være tvang i din, thi sandheden er let at skelne fra falskheden. Den, der derfor fornægter taghût og erklærer iman på Allah - han har visselig grebet fat i et stærkt håndtag, der ikke kan sønderbrydes." (OQM al-Baqarah 2:256)

Jihâd betyder ikke som Vesten indikerer, at individer tvinges til at blive Muslimer. Snarere skal Islam være autoriteten som styrer folket uanset om de er muslimer eller ej. Individet er underkastet at adlyde det islamiske styre, men må ikke tvinges til at tilslutte sig Islam.

Konklusion

Jihâd er den praktiske metode for at sprede Islam, og bære da'wah til Islam er forpligtende for alle muslimer. Ligesom Kaldet, udføres jihâd af ummah.

Men den jihâd som skal udføres af den nation hvis mål er at indtage et landområde for Islams retfærdighed, kan kun udføres når ummah har en stat (Khilâfah) som implementerer Islam komplet og omfattende; dvs. offensiv jihâd kan kun initieres når vi er forenet under én Kalif. Som konsekvens heraf bliver implementeringen af sharî'ah forpligtet over den islamiske ummah.

Kilde: <http://www.khilafah.dk>